

Stadgar för brandstodsförening inom Långseruds församling (1834):

§ 1. Församlingen väljer inom sig å allmän sockenstämma en så kallad Brandstodskommitté bestående av en ordförande, en sekreterare och sex andra ledamöter, som bibehålla sina befattningar ett år. Vid Mikaeli sockenstämma sker årligen nytt val av ledamöter, varvid även de dåvarande kunna återväljas.

§ 2. Denna kommitté påbjuder och mottager ju förr dess hellre en av husägarna själva verkställd taxering av alla till varje hemmans del eller inom församlingen hörande hus, undantagande smedjor, torkhus, badstugor, sågar och kvarnar, jämför och granskar dessa värderingar samt åsätter värdet på varje särskilt hus, i en för detta ändamål inrättad bok eller längd, som även i särskilda kolumner upptager husets höjd, längd, bredd och beskaffenhet.

§ 3. Vid inträffad brandskada undfår den som därvid lidit fulla värdet, enligt kommitténs godkännande taxering, för det eller de avbrända husen, efter avdrag av 1 procent årligen räknat från husens värderingsdatum, för bonings- och alla andra värderade hus, utom fåhus, fårhus och svinhus, för vilka avskrivas 2 procent årligen men för kreatur endast 2/3 delar av deras värde efter kommitténs därefter skeende värdering, och för foder och spannmål blott så mycket verkligt kan erfordras till utsäde och föda till ny skörd, i fall kommittén finner beviljat att så mycket verkligt uppbrennit. Men af kommittén måste noga undersökas, om eldsvådan uppkommit genom vårdslöshet, såsom murarnas felaktighet, tröskning vid låga eller bart ljus, brännvinsbränning eller bakning under storm, eldsbärande mellan husen i uthusen och på vindar utan lykta eller eldbärare, skotts avlossande, eller om stegar och brandhakar, som bör finnas, minst en av varje sort för varje manbyggnad saknas eller icke funnits i brukbart skick, i vilka fall ingen ersättning erhålles.

§ 4. Brandstodsmedlen utgöras för avbrända hus, till den brandskadade av var och en annans hemmansägare, innehavare eller torpare, i förhållande till värdet af dess åbyggnad, men för kreatur, foder och spannmål utgå dessa medel efter hemmanets taxeringsvärde, och uppbäras i bägge händelserna av sexmännen efter kommitténs utfärdade debetsedlar, dock står det var och en cuntribuerande (*bidragsgivarna*) fritt att utgöra sin andel in natura efter en av kommittén uppgjord tariff, som upptager priser å byggnadsmaterial, foder, spannmål och dagsverken.

§ 5. Varje höst före Mikaeli sockenstämma sammanträder kommittén, då utgifter böra ingivas av var och en inom församlingen som under året uppbyggt, betydligt reparerat, eller nedtagit något hus. Allt det i förra fallet må bliva taxerat och infört i huslängden och i senare fallet utstrukit.

§ 6. I början av varje sommar skola sexmännen var och en i sin rote, biträdd av byfogden besiktiga murarna, stegar och brandhakar, och om fel förmärkes, tillsäga ägarna att de samma reparera, samt om förloppet av en sådan besiktning, till kommittén ingiva rapport.

§ 7. En brandstodskassa bildas och underhållas tills vidare genom 1/12 dels procent årlig avgift av husens värde, som uppbäras av sexmännen i början av sommaren vid murarnas visitation och tillställes kommittén, denna kassa förvaltas av kommittén som är för densamma ansvarig, och för där över ordentlig Räkning.

På Mikaeli sockenstämma varje år, då kommittén bör redogöra för sin övriga befattning under året, bör även räkenskaperna förvisas församlingen till granskning - Kassans inflytande medel bör utlånas mot 6 procents årlig ränta med en månads uppsägning, men vore det

kommittén medgivet att efter omprövning och bästa övertygelse använda av dessa medel till brandhjälp vid sådana brandskador som icke medtaga allt för stor del av kassans tillgångar

§8. Husbönder och ägare är ansvariga att deras underhavande torpare och arrendatorer fullgöra alla de åligganden, vartill de enligt denna brandstodsörening förpliktigas.

Långseruds prästgård den 21 september 1834.

Ur boken om Långserud del 2 – språket är något moderniserat av Värmlands Brandhistoriska Klubb augusti 2010